

Nicolae PRELIPCEANU

FESTIVALURI, GALE, ANIVERSĂRI

Gala HOP cu numărul 13

Foarte tinerii actori care s-au confruntat anul acesta cu juriul de la Mangalia, al celei de-a 13-a ediții a Galei HOP, au fost mai înregimentați decât altădată. Nu că n-ar fi fost foarte liberi în exprimare, uneori liberi chiar de teatru, mulți dintre ei, dar s-au conturat distinct câteva școli de teatru, cea de la UNATC, firește, în primul rând, apoi cea de la Cluj-Napoca, de unde Ionuț Caras, tânărul profesor, ieri-alaltăieri câștigător al unei ediții, a venit cu clasa aproape intactă, în orice caz puțin rărită de preselecție, semn bun, apoi școala de la Iași, care a și plecat cu două premii acasă, și altele, dar mai puțin grupate.

Primele două zile au fost, din punctul de vedere al subsemnatului, dezamăgitoare la zona individuală. Se pare că nu și pentru juriul format din: Felix Alexa, Sorin Crișan, Florin Fieroiu, Marius Manole, Virginia Mirea. Abia la Secțiunea Grup din seara de 2 septembrie, am avut senzația că văd actrițe adevărate, în persoana Dianei Cavaliotti și a Andreei Vasile, în spectacolul savuros, *Women in motion* de Donald Margulies. Aici se făcea teatru autentic, poate fără prospețimea debutantului. Dar câți dintre ceilalți au avut-o?, fără a fi, totuși, niște profesioniști autentici. În *Women in motion*, totul era sub control, de la gest la rostire și la mișcare, până și regia, așa cum și-o făcuseră cele două tinere actrițe demonstra maturitate artistică.

Individualii s-au chinuit mult, au strigat, au dat din mâini, au pus mâna, la propriu, pe membrii juriului, parcă, vorba lui Argezi, ca să urle „este”, dar au avut, cu toții, un merit, de altfel subliniat de comperul și organizatorul acestor gale, neobositul Cornel Todea, și anume că au venit cu texte de teatru alese din repertoriul universal și, rar, național, spre deosebire de alte ediții, când se înfățișau cu încropeli proprii, din te miri ce texte amestecate după o rețetă netransparentă. A existat și aici un concurent care a făcut un melanj teribil din Shakespeare, Nichita Stănescu și Brenda Walker (!), dar acesta a fost un caz parcă merit să sublinieze meritele celorlalți. Cea mai ciudată probă a devenit pentru unii cea impusă: cele două texte de Caragiale, la alegere, *Un tenor scăpătat* și *Moftul român*, în jurul cărora s-au brodat tot felul de istorii și istorioare, s-au încropit leșinuri și urlete, puțini concurenți rămânând la text și la prezentarea lui cu oarecare acuratețe. Am remarcat prezența elegantă și de bun-gust a tinerei actrițe Alexandra Adina Rădescu, în proba cu *Tenorul*, pe care a prezentat-o ca pe o poezie, cu autor și titlu, bine rostită. În rest, au fost de toate, cum spuneam, numai textul lui Caragiale nu a prea rezistat tentației de a colabora cu el, de a-l povesti ori maneliza (Tudor Aaron Istodor, cu o prezență destul de ștearsă, de altfel răsplătită cu Premiul „Sică Alexandrescu”). O concurentă, și ea răsplătită cu un premiu, cel ce poartă numele Mariei Filotti, pe care anul trecut l-a câștigat un talent autentic, Valentina Zaharia, și-a ales texte din Nietzsche însoțite de o drujbă și o jumătate de manechin, probabil înfățișându-l pe iubitul infidel, după aplicarea pedepsei. Și așa, Raluca Mara din Cluj-Napoca s-a trezit colegă de premiu cu actrița de la Naționalul bucureștean. Pentru că am ajuns la Maria Filotti să notăm miniconferința Valentinei Zaharia despre această actriță, pe care încerca s-o aducă la cunoștința concurenților, după o scurtă anchetă personală, în urma căreia constatase că mai nimeni nu știa cine a fost aceasta. S-a ridicat o clipă un vâl de pe școala de teatru românesc de azi, care nu mai întreține, cum ne-am fi așteptat, vie memoria scenei de altădată. Nu știu ce efect va fi avut mica ei conferință asupra celorlalți tineri concurenți, dar e sigur că bătrânii au apreciat gestul. Poate la anul, a observat Cornel Todea, cineva îl va evoca și pe Sică Alexandrescu, de bună seamă necunoscut concurenților care, totuși, au absolvit o facultate de teatru.

Și cu toate acestea, cei mai mulți sau, hai, mulți au avut mari dificultăți la *Un tenor scăpătat* cu pronunția lui *Hernani*, care le ieșea ca și cum ar fi fost vorba de Her(r) Năni. De unde să credem că ar fi avut habar de celebra „bataille d’Hernani”? Iată un alt subiect de miniconferință pentru Mangalia și Gala HOP. Se vede treaba că hopul e greu de trecut nu numai din punct de vedere artistic, ci și cultural. Și se mai vede că, totuși, gala nu poate

suplini toate golurile pe care le lasă școala în pregătirea acestor tineri, de la cea preuniversitară la grăbitul *sistem Bologna*, de altfel serios înfierat de mulți dintre ei la tradiționala discuție care are loc pe terasa Cazino în ziua premergătoare finalului.

Iată, acum, și concurenții: Ana Maria Bălescu, de la UNATC, cu reale calități de comediantă în *Vocea broscuței țestoase* după John van Druten; Adina Lazăr, din Cluj-Napoca, cu un text recreat după *Agamemnon* de Rodrigo García; Alexandru Petrila, de la Iași, cu *Însemnările unui nebun*, text care l-a depășit vizibil; Ana Nicolae, de la Cluj, cu *Ortanse*, pe o idee de Teodor Mazilu și o prezentă în „grupul” *Eden*; Raluca Mara de la Cluj, cu *Pasărea-Care-Nu-E sau Run it out!*, după Nietzsche, Premiul „Maria Filotti”, dar prezentă și în spectacolul de grup, nonverbal, *Eden*; Simina Contraș de la Sibiu, în *Omul de zăpadă* de Lia Bugnar, cu oarecare înzestrare pentru lirism și comedie; Ali Deac, de la Sibiu, care joacă în *Faust*-ul lui Purcărete, la Mangalia în *Omul de zăpadă*, destul de credibil; Ecaterina Ciofu, de la Iași, cu două roluri în spectacolul *Dincolo de umbre*, premiat la Secțiunea Grup; Ioana Iordache, tot de la Iași și tot din *Dincolo de umbre*; Dumitru Georgescu, din același oraș și spectacol premiat; Diana Buluga, din Cluj-Napoca, fără relief în *Irma Grese: un inger al morții*, după Jo Davidsmeyer, și în spectacolul *Eden*; Tudor Aaron Istodor, cu *Paharul* după Eric Bogosian, fără capacitatea de a transmite ceva în josul podiumului; Ingrid Robu, de la Cluj, în *Fotografii cu clovni invizibili* de Val Butnaru, cea care s-a învrednicit de Premiul Publicului; Simona Năstase, în *Sfânta Ioana* de G. B. Shaw, fără relief; Radu Tudor de la Craiova, în *Veșnic...*, după Shakespeare, I. D. Sârbu, Nichita Stănescu, Brenda Walker (?); Cristina Bodnărescu, de la Iași, în *Sora lui...* de Lot Vekemans; Diana Cavaliotti și Andreea Vasile, de la UNATC, două actrițe abile în *Women in motion* de Donald Margulies; Radu Homiceanu, de la Cluj, în două spectacole de grup, *Exit*, după texte de Eric Bogosian, și *Eden*, bazat pe textul *Genezei*; Mihail Onaca, din Cluj-Napoca, în aceleași spectacole, cu o bună expresie corporală; Raluca Uzunov, cu o energie debordantă în cele două spectacole de grup; Laura Bilic de la Iași, cu *Pete de cerneală* de Michael Frayn, foarte agitată, răsplătită cu Premiul pentru rol feminin al Galei; Ioan-Mihai Cortea de la UNATC, într-un foarte autentic *Alexis Zorba* din Kazantzakis, Premiul masculin al Galei; Alexandra Adina Rădescu, în *Visul* de D.R. Popescu, autentică și foarte sensibilă, cu bun-gust, fără stridențe; Ștefania Dumitru, de la Universitatea „Spiru Haret” din București, în *Micile mele rândulețe* de Tudor Mușatescu, nu fără haz; Diana Turtureanu în *Portocalele nu sunt fructe* de Jeannette Winterson, care a împărțit portocale unor norocoși din public (dar se vindeau niște piersici dobrogene excelente la Mangalia!); Andreea Ioana Cioară de la Cluj, care și-a adus decoru glumă, spre deosebire de mai toți ceilalți, pentru a ne întruchipa un personaj feminin nu de prea autentic relief în *Sublimul indiferent* de Jean Cocteau; Adrian Țofei de la Galați, cu *The many ways to skin a cat* de Raeesa Aniff, slăbuț, a repovestit el textul lui Caragiale cu tenorul scăpătat, obținând aplauzele cu replica finală „vizionare plăcută în continuare”; Florin Suciu, în *Eden* de la Cluj; Andreea Șovan de la Cluj, tot din *Eden*; Oana Ianuli de la Cluj, în *Salomeea* de Oscar Wilde, cu o bună prezentă până la un moment dat; Delia Riciu, de la Universitatea „Spiru Haret” din București, cu un rol comic din *Opinia publică* de Baranga, minată de o dicție defectuoasă, de altfel întâlnită și pe la alți concurenți; Vlad Udrescu, de la UNATC, în *Clipe* de Michael Ghosland; Alexandra Blejan de la Universitatea „Spiru Haret” din București, în *Plouă cu trandafiri* după Ibsen, Mariana Alcoforado, Magda Isanos, Claire Castillon, Shakespeare (!), nume mari care nu au reușit să ridice ștacheta calitativă a showului ei; Teodor Ghiță, de la Universitatea „Spiru Haret” din București, cu oarecare dezinvoltură comică în textul lui Cehov, *Despre efectul dăunător al tutunului*; Diana Croitoru, de la Universitatea „Spiru Haret” din București, într-un text de Matei Vișniec, care n-a ajutat-o. Așadar, premiile acordate au fost următoarele: cel masculin, cu numele lui Ștefan Iordache, lui Ioan-Mihai Cortea, cel feminin Laurei Bilic, Premiul „Maria Filotti” Ralucăi Mara, Premiul „Sică Alexandrescu” lui Tudor Aaron Istodor, Premiul la Secțiunea Grup pentru spectacolul *Dincolo de umbre*, iar Premiul Publicului la Grup spectacolului *Eden*. Premiul meu la grup: *Women in motion*. În afara clasamentului.